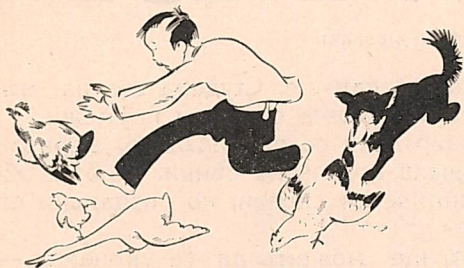

че пжтува
на далечъ съсъ аеропланъ.

* * *

Тъй започна отначало
туй момченце полудѣло:
Майка му подиръ обѣдъ
спѣше както му е редъ,
а подъ старитѣ овошки
се разхождаха кокошки.
Въ тишина и сладъкъ сънь,
всичко дрѣмѣше навънь.

Но вратичката на двора
бързо, съ трѣсъкъ се разтвори
и немирното дете,
като хала налетѣ.
Пилци, патици, кокошки,
презъ огради и овошки
се разбѣгаха изъ двора,
а пѣтлето отъ стобора,
като лудо се надига

и тревожно кукурига:
Да се крие, кой де свари,
идатъ страшнитѣ другари —
Крачуланъ
и Краманъ!
Стана страшна бъркотия
и се вдигна олелия.
Стрина Тона се събуди
и се кръсти и се чуди:
Крачулане, Крачулане,
дано чума да те хване!

Щомъ тревогата утихна,
Крачуланъ се пакъ усмихна
и понѣлъ коматъ голѣмъ,
трѣгна нѣкъде натамъ.
После рипна презъ дуvara
на сѣседката имъ стара
и въ бахчата се навря,
та имъ крушитѣ обра.

Но сѣседа го видѣ
и съ тоягата дойде.
— Ахъ, проклети Крачулане,
хванахъ ли те азъ на края!

Ще те бия както зная,
та каквото ще да стане!

Вмѣсто кротичко да слѣзе,
Крачуланъ му се изплѣзи,
после въ пазвата си бръкна
и едно яйце измъкна.
Неочаквано яйцето
цапна стареца въ лицето
и додето той се три,
Крачуланъ се нѣйде скри.

* * *

Баба Гюрга днесъ седѣше
срѣдъ градината си малка

и си чергитѣ перѣше
и ги тупаше съ бухалка.